

hans families forskellige problemer i overvejende grad været behandlet af indbyrdes uafhængige organer, der hver for sig har kunnet hjælpe vedkommende på et bestemt punkt, men sjældent har været i stand til at gennemføre en samlet løsning af problemerne i en kompliceret livssituation.

Det er imidlertid i mange tilfælde nødvendigt for at opnå en for den erhvervshæmmede tilfredsstillende løsning, at hans fysiske, psykiske, sociale, erhvervsmæssige og familiemæssige problemer behandles som en helhed, men en sådan samlet løsning forudsætter en snæver kontakt mellem de institutioner eller myndigheder, der behandler forskellige sider af den samme sag.

Erfaringen har endvidere vist, at de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge, at erhvervsmæssige problemer opstår, eller at genoprette en erhvervshæmmed persons arbejdsevne, ofte sættes ind for sent. Årsagen hertil må i mange tilfælde søges i, at de institutioner eller myndigheder, der først kommer i kontakt med de erhvervshæmmede, f. eks. sygehuse, socialkontorer og arbejdsløshedskasser, savner forudsætninger for på egen hånd at bedømme vedkommendes erhvervsmæssige muligheder og i tide at træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på oplæring.

Der er siden krigen afgivet forskellige betænkninger og indstillinger angående forhold i forbindelse med erhvervshæmmedes optræning og beskæftigelse, men disse indstillinger har ikke i særlig grad behandlet de organisatoriske problemer, hvis løsning er nødvendig for at skabe den fornødne samordning og kontinuitet i arbejdet. Socialministeren anmodede derfor i juni 1954 det under socialministeriet nedsatte socialpolitiske udvalg om at overveje, hvilke praktiske forslag der måtte kunne stilles — i givet fald som første skridt — med henblik på en løsning af de erhvervshæmmedes problemer, bl. a. vedrørende den fornødne samordning af de inden for dette område arbejdende institutioner.

I udvalgets indstilling af 26. maj 1955, der er aftrykt som bilag til nærværende lovforslag, stilles følgende forslag:

- a) Der bør med henblik på løsning af de i det foregående omhandlede spørgsmål nedsættes mindre, lokale kontaktudvalg med repræsentanter for myndigheder og institutioner, der i

særlig grad beskæftiger sig med erhvervshæmmedes problemer, samt for arbejdere og arbejdsgivere i vedkommende kommune. Til kontaktudvalgene bør knyttes en læge, en sekretær og den iøvrigt fornødne medhjælp. Der ydes kommunen statsrefusion af halvdelen af de med kontaktudvalgets virksomhed forbundne udgifter (udvalgets særlige opgaver er omhandlet i lovforslagets § 3).

- b) Der bør søges gennemført en ændring af forsorslovens § 30, således at der skabes hjemmel til som kommunehjælp at yde hjælp til oplæring m. v. til erhvervshæmmede, der ikke i denne henseende kan hjælpes gennem særforborg eller invalideforsikring.
- c) Der bør nedsættes et fast rådgivende udvalg, der kan tage principielle spørgsmål vedrørende erhvervshæmmede op til behandling og sikre den fornødne koordination mellem de forskellige centraladministrative organer, der beskæftiger sig med erhvervshæmmedes forhold.

Regeringen kan ganske tiltræde de i det socialpolitiske udvalgs indstilling indeholdte synspunkter og forslag, der har dannet grundlag for nærværende lovforslag og det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af forsorslovens § 30.

Kontaktudvalg forudsættes hovedsagelig nedsat i større kommuner, der råder over en udspecialiseret social forvaltning, og hvor der findes de fornødne muligheder for behandling og oplæring. Det må imidlertid anses for ønskeligt, at kontaktudvalgene og den hertil knyttede sagkundskab står til rådighed også for oplandets befolkning, og det er derfor i § 2, stk. 5, foreslået, at flere kommuner skal kunne slutte overenskomst om etablering af en fælles ordning. Der bør herunder træffes nærmere aftale om fordeling af udgifterne.

De i lovforslagets § 5 omhandlede nærmere regler om iværksættelse af lovens bestemmelser forudsættes fastsat i overensstemmelse med de i indstillingen fra det socialpolitiske udvalg angivne principper.

Da det må anses for hensigtsmæssigt, at ordningen foreløbig gennemføres som et forsøg, der kan give erfaringer med hensyn til den videre udvikling på dette område, foreslås det i § 6, at lovens bestemmelser forelægges folketingsrevisionen i folketingsåret 1960—61.